

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
Yurtdışına kaçmış beyinleri yurda getirirsek (tersine beyin göçü) Türkiye'ye yararı olur...	<ol style="list-style-type: none"> 1. Y.Dışına göçen beyinlerin kaçış nedenleri nelerdir? 2. Y.Dışında önemli çalışmaların içinde bulunan kişilerin o ortamlardan koparılıp Türkiye'ye getirilmesi, o kişilerin başarılarının süreksizliğe uğramasına yol açmaz mı? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bu neden(ler) –her nelerse- ortadan kalkmadan, sadece geri çağırmak bir işe yaramaz. 2. Y.Dışında önemli konularda çalışan kişileri o ortamlardan koparıp yurda getirmek yerine, mümkünse daha çok insanın o ortamlarda bulunmasını özendirmek; ama o ortamlarda elde edilebilecek bilgilerin Türkiye'ye iletilmesini sağlamak (http://bit.ly/Vp1NjZ) daha iyi bir alternatif olabilir.
En ileri teknolojilere sahip olmak için temel araştırmalara para harcamak gereksizdir; ileri teknolojiler bedeli ödenerek transfer edilebilir..	“Teknoloji transferi” ne demektir?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Teknoloji transferi, belirli bir birikim ortamında üretilen teknolojilerin, öyle bir birikimi yapmaya ihtiyaç görmeyen toplumlara kısa yoldan transfer edilmesi olmayıp, http://en.wikipedia.org/wiki/Technology_transfer adresinde de tanımlandığı üzere, bir disiplin alanından diğerine (örn. Optik'ten tıp alanına) veya bir kurumdan (akademi) bir diğer kuruma (askerlik) aktarılmasıdır. 2. Teknoloji transferi genellikle temel bilim alanlarında üretilen bir bilginin (örn. Matematik, fizik, kimya), değişik teknolojiler olarak çeşitli alanlara (tıp, mühendislik vb) aktarılması yoluyla olur. Buna göre temel bilimlere para harcamak, teknoloji transferinin olmazsa olmaz koşullarından birisidir.
“Akan kan durmalı”	Kendi ve/ya başkasının kanının dökülmesinin kabul edilebileceği durumlar var mıdır?	-Kendinin ve/ya dayanışma içinde yaşamını sürdürdüğü kişilerin yaşamlarını, üzerinde yaşadığı toprakları, malını mülkünü vbg vazgeçilmezlerini- savunmak amacıyla kendinin ve/ya başkasının kanının dökülmesi ile bu amaçların dışındaki nedenlerle kan dökülmesi bir tutulmamalıdır.

Eklenme tarihi: 17 Nisan 2012		
Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<p>Teoremler “aksiyom”lara* dayanılarak kanıtlanır..</p> <p>(*) Yunanca “değerli” kökünden gelen bu kavram, “çok sayıda sonuç üretebilirliği” nedeniyle değerli olarak nitelenmiştir.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. İlk öğretimden itibaren okullarda öğretilen matematik, fizik, kmya derslerinde kullanılan bu terim Türkçe dilinde – özellikle de çocuklar için- ne anlam ifade ediyor? 2. “Kendiliğinden apaçık ve bundan dolayı öteki önermelerin ön dayanağı sayılan temel önermeler” olarak tanımlanan aksiyomların kanıtı ihtiyaç göstermeyişleri hiç sorgulanmış mıdır? Öyle mantık sistemleri tanımlanabilir mi ki, bir mantık sistemindeki aksiyom, bir diğerinde “aksi ileri sürülemeyecek kadar doğru” olmasın? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sözcük olarak kişinin yaşamında anlaşılabilir bir karşılığı olmayan kavramlara dayalı öğrenilenler temelsizdir. Fen derslerine duyulan korku ve ardından gelen görelî başarısızlığın nedenlerinden birisi çok sayıda yabancı –ve anlamı bilinmeyen- sözcüğün kullanılır oluşu¹ olabilir. 2. Her aksiyom, sınırları tanımlanmış bir sitem içinde doğrudur. Örneğin, “iki nokta arasındaki en kısa uzaklık bu iki noktayı birleştiren doğru parçasıdır” aksiyomuna karşılık, farklı bir uzay tanımı (örn. Lobachevski uzayı) içinde “iki nokta arasındaki en kısa uzaklık bu iki noktadan geçen bir eğridir” aksiyomu geçerli sayılabilir. Buna göre, aksiyomların geçerlik sınırları da sorgulanarak yeni bakış açıları üretilebilir.
Eklenme tarihi: 7 Kasım 2012		
<p>“Bunları keşke bizi yönetenlere söyleseniz / onlar anlasalar, ama ne mümkün!”</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. “Bizi yönetenler” “biz”den farklı mıdır; nereden gelip, “biz”e karışmadan doğrudan yönetici olabiliyorlar? 2. “Bizi yönetenler” deyimindeki “yönetme” kavramı içinde neler var? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. “Biz”den farklı nitelikte yöneticiler olsalardı, “biz”in bünyesi o yöneticileri kabul etmezdi. Kendisinden farklı niteliklere sahip olanı seçebilmek ayrı bir özellik sayılmalıdır. Kültürümüze bu özelliğin katılması gerekir. 2. Halk arasında “yönetme” kavramına yüklenen anlam, demokrasinin gereği olarak “kişilerin kendi kendilerini yönetmeleri için gereken uygun ortamların hazırlanıp korunması” olarak değil, onlar adına yaşam tercihleri yapmak, sorunlarını çözmek gibi konular olarak anlaşılmalıdır. Dolayısıyla önerilerin halka değil, onu –bu ikinci anlamda- yönetenlere söylenmesini istemek anlaşılabilir. Yönetme kavramının, demokrasinin “kendini yönetmek” ruhuna uygun anlamına kavuşturulmasına çalışmak gerekir. http://bit.ly/UsPo6Z

¹ Benzer şekilde rasyonel, irrasyonel, koordinat, absis, ordinat, hiperbol, parabol, postüla, teorem, teori, hipotez, integral, diskriminant, polinom, aritmetik, geometri, cebir, trigonometri, vbg onlarca terim, ne anlama geldiği bilinmeden –ve de düşünülmeden- ezbere bellendir.

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<p>"Bu kadar önemli görevde buldunuz da niçin sorunları çözmediniz!"</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Önemli görevlerde bulunanların başta gelen görevinin sorun çözmek olduğu doğrudur. Pekiyi: <ol style="list-style-type: none"> a. Bu sorunlar kişilerin kendilerince çözmesi gerekenler mi yoksa kendilerinin çözmesi için gereken uygun ortamların önündeki engellere ilişkin sorunlar mı? Demokrasi hangi tür sorunların kimlerce çözülmesini istiyor? b. Makam sahiplerinin karşı karşıya buldukları görevler toplumsal nitelikli, uzun vadeli ve çok paydaşlıdır. Tek kişiler çok paydaşlı sorunları çözebilir mi? Görevliler belirli süre sonra ayrılacaklarına göre, görev süreleri içinde sorunları çözmelerini beklemek gerçekçi midir? 2. Bu kalıp aynı zamanda şunu da ima ediyor mu? <i>"Sorunların çözülebilmemesi, görevde bulunanların yetenekleri ve dürüstlüklerine bağlıdır. Bir sorun çözülemiyorsa görevliler ya yeteneksiz ve/ya dürüstlük eksiklidir."</i> 3. "Çözüm"ler sadece sorun sahiplerine yansiyacak olan parçadan mı oluşur? 4. Bir makam sahibinin performansı ne(ler)e bakarak değerlendirilmelidir? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. <ol style="list-style-type: none"> a. Kişiler çoğu zaman bireysel sorunlarının dahi başkalarının çözülmesini bekleyebilmektedir. Bunun dışında, bireysel olarak çözemeyecekleri sorunlarını ise: <ul style="list-style-type: none"> ✓ Örgütlenerek, ortak akıl yoluyla çözüm üretip, sonra da bu çözümleri uygulamak ya da ✓ Çözüm seçeneklerini, benzer sorunlara sahip örgütlenmelerle görüşüp daha ortak çözümlere erişmek yoluyla çözülmesini sağlamalıdır. b. Bu tür sorunlar –otokratik rejimler hariç- tek kişilerce çözülemez. Çok sayıda paydaşın ise aynı çözümde birleşmesi kısa sürede mümkün olmayabilir. 2. Yetenek ve dürüstlük (liyakat) <i>gerek koşul</i> dur. <i>Yeter koşul</i> ise şudur: Çoğu toplumsal nitelikli sorunların çözülebilmeleri, iyi anlaşılmasına bağlıdır. Halbuki çoğu alandaki kalıplar yönetim alanında da vardır. Sorun paydaşlarının kalıpları arasındaki farklar, sorunların doğru anlaşılabilmesine engel olur. 3. Sorun alanlarındaki politikaların (<i>policy</i>) geliştirilmesi çözümün önemli parçasıdır ve geliştirilme süreci boyunca sorun sahibine bir rahatlama sağlamayabilir. Toplumsal sorunların çoğu böyledir. 4. Sorunların köklerinin anlaşılması; ortadan kaldırılması / rahatsız ediciliklerinin azaltılmasına yönelik: <ol style="list-style-type: none"> i. Politikalar (<i>policy</i>) geliştirilmesi, ii. Bu politikaların araçlarının tanımlanması ve kısa vade içinde olumlu sonuç verecek araçların uygulanıp; uzun vadeli araçların ise en azından pilot uygulamalarının başlatılmasından oluşan bileşik bir ölçüt ile değerlendirilmelidir.

Eklenme tarihi: 7 Kasım 2012

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
“(A) yıllık (B)yim (öğretmen, memur, vs)”	(A) yıllık deneyim’in (B) konusunda olumlu sonuçlar vermesinin ön-koşulları nelerdir?	http://bit.ly/Qi1c00 adresinde tcecrübe’nin (deneyim) sadece bir konuda harcanan yıllar olmadığı, o yılların sürekli öğrenerek gelişme amacıyla kullanılması halinde övünülebilir bir şey olduğu, ön koşulun bu olduğu açıklanıyor.
<p>“yılan gibi sinsisi”, “koyun sürüsü gibi (kişiliksiz, bilinçsiz)”, “domuz gibi hain”, “hayvanlık, eşeklik, öküzlük,...”, “kaz kafalı”, “köpekleşmek”, “kedi gibi nankör”, “eşeklik”, “inek gibi (ders çalışmak)” ve benzeri aşağılayıcı kalıplar.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Yılanların “sinsisi” olarak adlandırılması sessizliği ile avlarına yaklaşması ise, tüm hayvanlar avlarına gürültüyle mi yaklaşır? Yılan –ve diğer sessiz yaklaşanlar- bu sessizliğini kendi türüne ve tüm diğer varlıklara kötülük amacıyla mı yapmaktadır? 2. Koyunlar gerçekten de güdüldükleri yere pek itirazsız giderler. Ayrıca da, önden gidenin yolunu –ölüme dahi gitseler- sorgulamadan izlerler. Diğer hayvanların yaşamlarını sürdürme güdülerine benzer bir güdü koyunlarda niçin gelişmemiştir? 3. Hain, işbirliği içinde olması gerekenlere zarar verici tutumda olanlara denildiğine göre, domuz’a hainlik niteliği verilmesine yol açan nedenler nelerdir? Yaban domuzlarının kendilerini korurken acımasız davranışları bir nedense, insanlar bu konuda daha da acımasız değil midir? 4. İnsana yakışmayan her türlü tutum ve davranış “hayvanlık” ile niteleniyor. Daha özgün amaçlı ifadelerde <i>öküzlük</i>, <i>eşeklik</i> gibi derecelendirmeler kullanılıyor. Hayvanların böylesine toptan aşağılanmalarının neden(ler)i nedir? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Avlanarak yaşayan hayvanlar yaşamlarını sürdürebilmek için avlarına sessizce yaklaşmak zorundadır. Varlığının en temel zorunluğunu yerine getiren yılan ve diğer hayvanlara bu özelliklerinden dolayı ancak saygı duyulabilir. 2. Koyunlar doğada serbestçe yaşam sürdürmek amacıyla değil, insanların beslenme ihtiyaçlarını karşılamak üzere evcilleştirilmiş / geliştirilmiş bir türdür. Yani insanlar tarafından yumuşak başlı olarak geliştirilmişlerdir. Bununla beraber –örneğin kesilmeye götürüldüklerinde olduğu gibi- bir tehlike karşısında hafifçe de olsa direnirler. 3. Doğada yaşayan veya doğada yaşarken bir bölümü evcilleştirilip geri kalanları yaban yaşamlarını sürdüren hayvanlar (domuzlar gibi) vahşi yaşamda –pek de doğal direnir gücü yüksek olmayan formlarını koruyabilmek için- çeşitli organlar (boynuz, diş vb) ya da beceriler (hız, tuzak kurma vb)- geliştirmişlerdir. Davranışlarının – bizim yüklediğimiz anlamda- vicdansızlıkla ilgisi yoktur. 4. İnsan, hayvan, bitki, taş-toprak, hava, su gibi varlıkların birbirinden ayrılmaması gereken –çünkü ayrıldığında, bir süre içinde zincirleme bir bozulma başlayacaktır- <i>bütünlüğü</i> anlamak, buna göre kendi yaşamını düzenlemek ve diğer varlıkların yaşamlarına özen göstermek yerine sadece kendi dar çıkarlarına odaklanmak, diğer varlıkları ötekileştiriyor.

	<p>5. Kaz'ın aptal olduğu yargısına hangi davranışı dolayısıyla varılmış olabilir. Eğer bu yargı doğru ise, yaban kazlarının² olağanüstü uçuş stratejileri nasıl açıklanabilir?</p> <p>6. Köpeklerin sahip olarak bellediklerine karşı gösterdikleri <i>karşılıksız saygı, sevgi ve vefa</i>, insanlar dünyasında yüceltici kavramlar iken, köpekler için neden aşağılayıcı birer nitelik olarak kullanılıyor?</p> <p>7. Tüm canlıların önemli misyonları “kendinin varlığını ve türünün devamını sürdürmek” olduğuna göre, insanlara göre boyutça 1/30 büyüklükteki bu muhteşem yaratıkların, gerektiğinde kendini koruyucu davranışlarda bulunması niçin <i>nankörlük</i> olarak nitelenir?</p> <p>8. İnekler ders çalışmadıklarına göre, ineklerden ve ders çalışmaktan nefret etmenin nedeni ne olabilir? Ders çalışmak aşağılandığına göre yüceltilen nedir?</p>	<p>5. Temelsiz bir aşağılama olduğundan başkaca açıklaması yok gibi görünüyor. Peşin yargının tipik bir örneğidir. Önceki maddelerde açıklanmaya çalışılan “varlığını sürdürme” tutum ve davranışları, insan türüne benzemeyenlerin <i>aptal, sinsî, hain</i> vb aşağılayıcı sıfatlarla betimlenmesine yol açıyor.</p> <p>6. Bkz. Madde 5.</p> <p>7. Bkz. Madde 5</p> <p>8. Bkz. Madde 5. İneklerden nefret etmenin nedeni yukarıda açıklanmaya çalışılmıştı. Ders çalışmaktan nefretin ise 2 farklı nedeni olabilir: (1) Çalışmadan kazananlara öykünme, (2) Okul sistemlerinin “öğretme, benimsetme” gibi duyumsanan ihtiyaçlara değil, başkalarının öngörülüp dayatılan ihtiyaçlara dayalı olması. Buna göre, gerçekte de hoş olmayan bir olgu, haksız yere aşağılanan ineklerle özdeşleşmiştir. Acaba inekler ve diğer hayvanlar da kendi aralarındaki iletişimlerde insan türü için benzer yargılara sahip midir? ☺ Bkz. http://tinaztitiz.com/3775/buyuk-yanilgi/</p>
--	--	---

² Bkz. <http://www.pcteknik.net/hayvanlar-alemi/20319-yaban-kazlari.html>

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<i>“sen benim kim olduğumu biliyor musun?”</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sen –gerçekten- kimsin; kim olduğunu biliyor musun? 2. Bu ifade hep aynı nedenle mi kullanılır?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Yeterlik ve yetmezliklerini öğrenerek kendini tanımaya çalışan bir kişi için bu tür bir ifade utandırıcıdır. Bu söz ancak “kendini bilmezliğin (tanımazlığın)” bir dışavurumu olabilir. Bu tür bir soruya verilebilecek bir yanıt, <i>“evet biliyorum; kendini bilmez birisin!”</i> olabilir mi! 2. Bu kalıp genelde iki grup insanlaca kullanılır. Bunlardan birisi yukarıda açıklanan “kendini tanımamış” gruptur. İkincisi –ve belki daha kalabalık olanı-, bir sorununu çözmek için uğraşan kişilerin karşılıklarına çıkarılan çeşitli –ve gereksiz- engelleri aşabilmesi için bir çeşit “torpil” veya “korkutma aracı” olarak kullanılmalarıdır. Bu yolla şu anlaşılmaktadır: Eğer toplum yaşamında “yaşamı birbirine kolaylaştırmak” gibi bir ilke kültürümüz içine girebilirse, bu tür tehdit ifadelerine gerek kalmayacaktır.

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
“öğretmensiz eğitim olmaz”	<p>1. Öğretmenin önceden eğitilmiş olduğu branş dışında bir şeyler öğrenilmek istenirse öğrenmekten vaz geçmek ya da o özgün konuda bir öğretmene rastlayana kadar beklemek mi gerekir?</p> <p>2. Öğrenilmek istenenlerin sayısı ve kişiye özgünlüğü arttıkça, öğretmenlerin işlevleri –bugünküne göre- değişecek mi, nasıl?</p>	<p>1. İnsan –ve tüm canlılar- öğrenme yoluyla evrimleşmiş ve çeşitli sorunları çözerek bugünkü haline gelmiştir. Bu nedenle vazgeçmek –doğamız nedeniyle- varoluşumuza uymayan bir tutumdur. Buna göre:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Yeni bakış açısı: Evrimimiz bizi bu duruma kadar getirebilecek güvenilirlikte olduğuna göre, buna güvenip evrimin kullandığı yolları aramalıyız. • İnovasyon: Çevremizde bulunan ve yakından gözlemleyebileceğimiz birkaç aylık bebekleri –ya da kedi veya köpek yavrularını- izleyerek, neleri nasıl öğrendiklerini –bir yandan gözlem, bir yandan kaynak araştırma yoluyla- anlayıp, kullandıkları teknikleri yeni bir şey öğrenmek için biz de kullanalım. İpucu: Bkz http://bit.ly/PGJG47 <p>• Yeni bakış açısı: Çok sayıda öğretmen içinde, daha şimdiden – ileride bir norm haline gelebileceği tahmin edilen- öğrenme ortaklığı (<i>learning partnership</i>) yaklaşımını benimsemişler vardır. Buna ilişkin kaynaklar da mevcuttur (Bkz http://bit.ly/VIsGgK).</p> <p>• İnovasyon: Bu nitelikteki öğretmenlerle görüşmeler yapılarak, düzenlenebilecek bir panele konuşmacı olarak davet edilerek, çevre okullardaki öğretmenlerin –en azından bir bölümünün- etkilenmesi mümkündür.</p> <p>Ayrıca, yapılan görüşmelerden ve http://bit.ly/VIsGgK adresindeki kaynaklardan yararlanarak bir blog oluşturulursa çok sayıda öğrenci, öğretmen ve veliye erişilebilir. Bir öğretmen aracılığıyla, öğretmenlere özgü iletişim ağı yoluyla bu bilgilerin daha geniş alana da dağıtılması mümkündür.</p>

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<p><i>“Egzersiz, sağlıklı yaşam için gereklidir; oturarak çalışmak gerektiren işler sağlığı bozar³”</i></p>	<p>1. Egzersiz –nasıl yapıldığına bağlı olmaksızın- daima yararlı mıdır?</p> <p>2. Oturarak çalışmak / yaşamak zorunda olanlar (büro işleri, engelliler vbg) için sağlıklı yaşam şansı yok mudur?</p>	<p>1. Yeni bakış açısı: Egzersizin iki ucundan biri hareketsizlik ise diğer ucu heperaktivite denilebilecek durumdur. Yorgunluğun (laktik asit) atılamaması, gereken enerjinin kasların yakılarak sağlanması gibi sakıncaları vardır.</p> <p>Buna göre, her bünyeye göre optimal bir egzersiz şekli ve düzeyi olmalıdır. Egzersiz yapmak isteyenler önce bu sınırlarını öğrenmelidir.</p> <p>İnovasyon: Bir akış şeması (flow-chart) hazırlanarak, cinsiyet, yaş, kütle-boy indeksi ve sağlık durumuna ilişkin sorulara göre egzersiz türleri ve önerilebilecek egzersiz düzeylerinin gösterilmesi; bunun, üyelik yoluyla kullanılabilceği bir blog hazırlanması.</p> <p>2. Yeni bakış açısı: Bu durumda olanların sağlıksızlığa mahkum edilmeleri kabul edilemez olduğuna göre, durumlarına uygun egzersiz türleri bulunabilir.</p> <p>İnovasyon: Kedigiller zamanlarının büyük bölümünü hareketsiz –üstelik uyuyarak- geçirmelerine karşın, gerinme teknikleri yoluyla son derece esnek ve sağlıklı bir vücuda sahip olabiliyorlar. Sedanter yaşam sürmek zorunda olanlar için bu ipucuna dayalı olarak bir rehber hazırlanması yararlı olur.</p>

³ Cümlelerin bu ikinci parçası yaygın söylem haline gelmiş bir kalıp olmasa da, birinci parçanın doğal uzantısı olarak kastedilmektedir.

Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<p><i>“Koalisyonlardan kaçınılmalıdır” (tek partili hükümetler istikrar sağlar)</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tek partili bir hükümetin programı tüm nüfusun tercihlerini temsil edemeyeceğine göre, böylesi hükümetler o partiye oy vermemiş kesimlerin tercihlerini göz ardı mı ederler? 2. Halkın genelde koalisyon hükümetlerinden kaçınma arzuları aslında şu anlamlara mı gelmektedir? <ol style="list-style-type: none"> a. <i>Koalisyon uzlaşma demektir; bizim ise uzlaşmaya değil, tartışma yerine kendi doğruları yönünde hareket edecek hükümetlere ihtiyacımız var!</i> b. Koalisyonların iki vazgeçilmezi, programların ciddiyeti ve söylem-eylem birliğidir. Bizde ise partilerin programları arasında pek fark olmadığı gibi, programlarıyla yaptıkları arasında pek bağlantı da yoktur. O halde koalisyonlar bizde yürümez. 3. Koalisyon uzlaşma demekse ve uzlaşma da toplumun en önemli ihtiyaçlarına öncelik vererek yapılmalıysa, koalisyonların (yani uzlaşmaların) istenmeyişinin altında acaba <i>“kök ihtiyaçların belirlenmesindeki beceri eksikliği”</i>, onun da altında <i>“dil kullanma becerisi yetmezliği”</i> yatıyor olabilir mi? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bu bir mantıki çıkarımdır. Buna göre tek partili bir hükümet –tanım gereği- nüfusun ancak bir bölümünün tercihlerine uygun icraat yapmak “zorunda”dır. Seçmenin bu gerçeği bilerek oy kullanması gerektiği hatırlanmalıdır. 2. <ol style="list-style-type: none"> a. Seçmenin oy verirken iki saklı seçenek arasında tercih yaptığı anlatılmalıdır: (1) Oy verenlerin çoğunun, mümkün olabilen azami ortak tercihlerini temsil edecek, ama uzlaşma arayışlarının doğası gereği yavaş icraat yapacak bir parti ya da (2) Hızlı icraat uğruna, oy verenlerin önemli bir bölümünün tercihlerini göz ardı edecek bir parti. b. Bu, siyasi partilerin ya halkı kandırdıkları ya da söylem-eylem tutarsızlığı içinde oldukları demektir. Her iki durumda da ne koalisyon ne de tek partili hükümetler yararlı olabilir. Bu gibi durumların farkında olunmadığı hallerde demokrasinin adı olsa da kendi olamaz. Seçimle iş başına gelen otoriter hükümetler, en uygun idare şekli haline gelir. 3. Dilin etkili bir sorun çözme aracı olarak kullanımındaki yetersizlikler (http://bit.ly/Ur9TR7), çeşitli yaşam kesitlerine ve bu arada siyasi parti programlarına yansımaktadır. Nitekim, siyasi parti programlarında “misyon, vizyon ve değerler” bağlamında değer iletişimi ilkesine (http://bit.ly/UFqPt7, http://bit.ly/PVQc7s) uygun ifadeler bulmak güçtür.

Eklenme tarihi: 5 Şubat 2013		
Yaygın ve yerleşik kalıplar	Neler sorulabilirdi?	Sorulsaydı, yerleşik kalıptakinden farklı hangi bakış açısının ortaya çıkmasını tetikleyebilirdi?
<i>"Beden kendini iyileştirir"</i>	Bedenin -fiziki ve psikolojik olarak- kendini iyileştirmesi koşulsuz bir gerçek midir?	Bedenin kendini iyileştirme gücü, içinde bulunduğu ortamların, iyileştirici gücün olumlu etkilerini bozmadığı sürece geçerli olmalıdır.